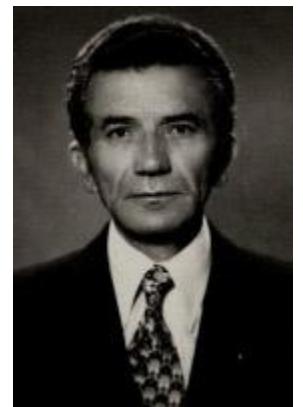

Rođen je 26. marta 1930. godine u Krivaji, (tada) opština krivajska, srez pocerski u zemljoradničkoj porodici roditelja Zagorke i Pavla, a umro je u Beogradu 10. avgusta 1992. godine.

Osnovnu školu (četiri razreda) je završio u rodnom mestu, a gimnaziju (osam razreda) u Šapcu, gde je i maturirao 1948. godine. Iste godine se upisao na Prirodno-matematički fakultet u Beogradu na studijsku grupu za matematiku. Diplomirao je 30. septembra 1953. godine. Posle završenih studija, od 13. decembra 1953. godine do 29. septembra 1954. godine, radio je na PMF u Beogradu na grupi za matematiku u zvanju profesora srednje škole dodeljenog na rad. Vojni rok je služio 1954. i 1955. godine. Od 1. decembra 1955. do 30. aprila 1956. godine je radio na istom Fakultetu kao honorarni asistent s punim radnim vremenom, a od 1. maja 1956. godine do izbora za docenta 1973. godine kao asistent. Za docenta za predmete *Teorija parcijalnih diferencijalnih jednačina* i *Matematika* u Institutu za matematiku PMF-a u Beogradu izabran je 1973. godine. Školske 1966/67. godine je bio 10 meseci na specijalizaciji na Moskovskom državnom univerzitetu kod prof. O.A. Olejnika. Doktorsku disertaciju pod naslovom *Cauchy-jev problem za jednačinu tipa Euler-Poisson-Darboux-a* je odbranio 28. juna 1972. godine na PMF u Beogradu. Kao asistent s velikim uspehom je držao vežbe iz sledećih predmeta: *Analiza I*, *Analiza II*, *Algebra I*, *Euklidska geometrija*, *Diferencijalne jednačine matematičke fizike*, *Diferencijalne parcijalne jednačine* i *Analitička geometrija*. U ovom radu isticao se velikim zalaganjem, odgovornošću i stručnošću u metodičko-pedagoškom smislu. Držao je predavanja iz sledećih predmeta: *Jednačine matematičke fizike* (za studente matematike), *Matematika I* i *Matematika II* (za studente fizike). Na Filozofском fakultetu Univerziteta u Nišu predavao je *Analizu II* i *Analitičku geometriju*. I kao predavač isticao se visokom stručnošću, pedantnošću i, iznad svega, korektnim odnosom prema studentima. Napisao je udžbenik-skripta *Jednačine matematičke fizike*, Skriptarnica Saveza studenata PMF u Beogradu, 1977. godine. Skripta su pisana rukom, lepim i njegovim studentima dobro poznatim rukopisom.

Neznatnom redakcijom i prilagođavanjem izmenjenom programu odgovarajućeg predmeta skripta su mogla biti dobar univerzitetski udžbenik. Dr M. Arsenović je pokazivao veliko interesovanje za nastavu matematike u osnovnoj i srednjoj školi. Veoma su bila zapažena njegova predavanja na zimskim seminarima o nastavi matematike u organizaciji Društva matematičara Srbije. Bio je vrlo aktiv u radu s mladima koji su pokazivali veći interes za matematiku. Počeo je s predavanjima na pripremama olimpijskih ekipa iz matematike, a nastavio učešćem u radu mnogih letnjih škola mlađih matematičara (Pecka, Tara, Krupanj, Jelsa, ...). Napisao je vrlo korisnu knjižicu *Kombinatorika - Zbirka zadataka*, Materijali za mlade matematičare, Društvo matematičara, fizičara i astronoma Srbije, Beograd, 1965. godine. I drugi stručni članci su namenjeni prvenstveno mladim matematičarima. Posebno je zanimljiv članak *Tangenta konusnih preseka*, Matematika, 1, 1975, Beograd, gde se na vrlo interesantan i pregledan način razmatra problem tangente bez primene diferencijalnog računa. Predavao je *Analizu s algebrom* u Matematičkoj gimnaziji u Beogradu. Njegov način predavanja i ocenjivanja pamte njegovi učenici ali i kolege. Može se slobodno reći, bez preterivanja, da su izuzetni i talentovani učenici imali pravog učitelja - čika Arsu, kako su ga tada a i kasnije zvali. Bio je na dužnosti prodekan za nastavu od 1. oktobra 1983. do 30. septembra 1984. godine.

Zalagao se za poboljšanje uslova studiranja, podizanje nivoa nastave (i predavanja i vežbanja) i regularnosti nastavnog procesa. Naučna aktivnost dr M. Arsenovića u potpunosti je posvećena diferencijalnim jednačinama.

U prvom svom radu, koji je saopšten na Međunarodnom simpozijumu za diferencijalne jednačine u Beogradu 1957. godine, a štampan je iste godine u časopisu *Bulletin de la Societe mathematiciens et physiciens de la R.P. de Serbie, Vol. IX, 3-4 (1957)*, Beograd, proučavao je linearne parcijalne jednačine drugog i višeg reda s konstantnim koeficijentima s dve i više promenljivih. Dao je postupak za dobijanje potpunih integrala. Najviše je proučavao Cauchyjev problem za jednačine tipa Euler-Poisson-Darboux-a (EPD). Jedan rad, publikovan u Vesniku Moskovskog univerziteta, i doktorsku disertaciju je posvetio ovom problemu.

Pored intenzivnog rada u redovnoj nastavi, rada sa mladim matematičarima i bavljenja naukom, dr M. Arsenović je uvek nalazio vremena za druženja i negovanja prijateljstava. Mnogi njegovi poznanici i poštovaoci rado se sećaju njegovih šala i dosetki. Ljubitelji šaha ga pamte kao beskompromisnog borca. Poraze nije priznavao, jer su mu oni uvek bili inspiracija za nove napore i veru u pobedu u sledećoj prilici. Svoju poslednju bitku, bitku s teškom bolešću, je vodio pun optimizma i vere u konačnu pobedu. Na žalost, bitku nije dobio.

Priredio Arif Zolić

Preuzeto iz Spomenice 130 godina Matematičkog fakulteta